

*За всички нас
от учителско-преподавателското войнство
15-ти септември е един от
най-светлите празници, но
на 15.09.2010 г.,
вместо да занесем цветя
в храма на знанието, ние ги положихме
пред олтара на Морфей.
синът на Нощта и бог на Съня.*

**С дълбока скръб се простихме
с нашата колега и приятел**

МАРГАРИТА ДИМИТРОВА ПАЛУКОВА

(род. на 29.04.1948 г. в с. Брестовица, обл. Плевен).

Оставихме я да почива в мир!

Простихме се, но не се разделихме с нея, защото тя ще продължи да живее в умовете и сърцата на всички нас, нейните колеги, които имахме шанса в продължение на много години (от 1974 г., когато тя постъпва като асистент във Великотърновския университет, след завършване на специалност *Френска филология* в СУ „Св. Климент Охридски”, до последния ѝ дъх) да работим с един толкова ерудиран, етичен и доброжелателен колега.

Особено ще тъгуват студентите, нейните възпитаници, защото гл.ас. Маргарита Палукова беше прекрасен преподавател, който владееше аудиторията си и безрезервно раздаваше своите знания и опит.

Малцина знаят, че нейната голяма любов бе музиката – възвишената, класическата, виртуозната, но съдбата пожела така, щото тя да се отдаде с огън и плам, докрай, на френския език.

Остави ни в наследство редица свои статии, разсъждения в областта на лексикологията и семантиката, на френското езиковедие. Плод на дългогодишен труд е монографията ѝ „L'identité du signe linguistique en langue-système”.

Сега, когато всички чувстваме една празнота от нейното отсъствие, се питам дали сме ѝ показвали достатъчно често колко много я ценим и уважаваме?

СБОГОМ, МАРГИ!

10.10.2010 г.

доц. И. Попова-Велева
Катедра „Романистика”